

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас је браћо и сестре празник Крстовдан, а то значи мали-Велики петак. Јер данашње Свето Јеванђеље понавља оне догађаје, који су се десили на Велики петак, а то је: хватање, мучење и распеће на крсту Господа нашега Исуса Христа. Пре тога, данашњи празник обележава још један историјски догађај, повратак Часнога крста из Персијског ропства. Јер у оно време Персијанци су били освојили Јерусалим и заробили кога? Заробили Часни крст Христов. Нису били Хришћани али су схватили да је то велика светиња за Хришћане да им крст помаже, и зато су га однели у своје ропство. Касније у 6. веку, цар Ираклије је ратовао са Персијанцима, победио их, ослободио Часни крст и вратио у Јерусалим. Повратак Часнога крста из ропства, дочекао је многи народ уз клицање, и Патријарх Макарије, који је узео Часни крст у своје руке, три пута подизао и благосиљао народ, а народ је клицао и славио Господа. Зато се данашњи празник зове „Воздвижење“ или уздизање Часнога крста! То и ми у свим храмовима нашим радимо на бдењу када се Часни крст износи пред народ и врши се уздизање Часнога крста и поклоњење њему.

То је дакле историјски гледано данашњи празник, али он има и много дубље значење. Он нас подсећа на крст Христов. Не само онај на који је био разапет, који је постао Часни крст за нас Хришћане, него представља сва страдања Господа Христа, од Витлејемске пећине, Његовога рођења и силаска из наручја Оца Његовога на земљу, родивши се од Свете Богородице, ради нас људи и ради нашега спасења и као дете био је гоњен од Ирода, морао је да бежи у Египат, а касније за време Његове службе од три и по године међу народом Јеврејским, био је шпијунан и гоњен од тадашњих Јеврејских старешина. Јер нису могли да схвате и прихвате да народ иде за неким другим, а не за њима. Јер каже: „Шта да радимо, сав народ оде за њим“. Другим речима, ми ћемо остати без народа а онда и без утицаја, без нашег значаја, без наше славе. Дакле страдање Господа Христа за време целог живота, јесте Његов крст, а

посебно крст на коме је био разапет. Тај крст који је тада био до Господа Христа, био је знак и симбол највеће срамоте, који је од злочинаца био осуђен на распеће, значи да је то био највећи злочинац који је могуће било замислити. Људи су кажњавали смрћу на разне начине, али је најсрамнија казна за смрт била распеће на крсту. Али од Господа Христа и Његовог распећа ствар се мења. Крст постаје не оруђе срама, него оруђе спасења рода људскога. Зато се и пева: „Крст је сила и знамење, крст је спасење“. Међутим крст има више значења. Има више врста крстова. На Голготи, када је Господ разапет, била су три крста. Крст на коме је разапет Господ Христос, крст на коме је разапет разбојник са десне стране, крст на коме је разбојник био са леве стране. Та три крста немају исто значење и исти значај.

Крст Христов на коме је разапет Богочовек Исус Христос има свенародно значење и означава симбол и спасење, знак спасења целог рода људскога. Значи није само за Господа Христа, то је за све нас, то је знак спасења и силе Божије. Крст разбојника са десне стране који се на крсту покајао, био је само његов крст за његово спасење. Он је на крсту после свих разбојништва које је чинио и починио, он је заслужио Царство небеско, јер је исповедио веру у Господа Христа. А трећи крст, разбојника са леве стране, и ако је он био разапет и мучен на крсту, није био спасоносан ни за кога, ни за њега, ни за било кога другога. То су та три крста браћо и сестре, и када Господ каже једном у Светоме Писму: „Ко хоће за мном да иде, нека узме крст свој и иде за мном“. Такође тај крст који узмемо на себе, јесу невоље живота, које нас прате у овом земаљском животу! Узети крст свој значи ићи за Господом Христом, значи прихватати сва страдања, све невоље, све прогоне, све муке, искушења, са вером у Господа Христа идући за Њим. И онда се те наше муке и страдања лакше подносе и за нас имају спасоносно значење. А има, сваки човек носи свој крст. Било да верује у Господа или не верује, као онај леви разбојник. Али није сваки крст спасоносан. Само онај који се носи у име Божије, у име Господа Христа, у идењу за Њим, он даје и

доноси спасење ономе кога часно и достојно носи. А страдање, невоље животне кога погађају свакога човека, све царе и римске и кинеске и све друге, али који не верују у Господа Христа није спасоносан. А људи, сви на неки начин страдају од разних невоља, од болести, искушења, али тај крст је онда бесплодан као онај крст левога разбојника!

То би била поука браћо и сестре, данашњег Светог празника! А крст Христов, Часни крст, он је за нас Хришћане знак победе, као што је Христос на крсту победио смрт и после распећа свога васкрсао трећи дан, тако је и нама дао тај знак крста Часнога, да нам буде на спасење, да нам буде на помоћ. Зато Православни Хришћани целога живота свога, у свим приликама, у свим невољама, у свим мукама, у сваком моменту живота свога, ограђује себе Часним крстом! Јер је крст Часни знамење страдања Господа Христа и спасење! „Крст је сила и знамење, крст је спасење“. Са крстом Господњим, лакше се побеђују све невоље у животу. То значи са вером у Господа Христа, у Његово васкрсење и у оно што је Он нама обећао, а обећао нам је живот вечни и Царство небеско! Зато и ми браћо и сестре, који сваки на свој начин носи свој крст, било искушења, било страдања, било болести, било невоље у породици или било како, или гоњени од противника наших, треба свој крст да носимо достојно са вером у Господа Христа, идући за Њим. Господ је први понео крст свој, а ми идући за Њим носимо крст свој, који нека би дао Бог да и нама буде на спасење!

Нека би дао Бог, данашњи Свети празник, молитвама Свете Богородице која нам је Господа Христа родила и свих Светих који су крстом победили сва искушења, све ђаволске нападе, нека би и нама дали снаге да и ми победимо све видљиве и невидљиве непријатеље и да се удостојимо када пођемо одавде, да нас Господ прими у Царство своје Небеско и дарује живот вечни. Да би смо и ми тамо са свима Светима славили, Њега чудесног Господа Христа, са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност. Амин!